

Äldste Robert D. Hales
i de tolv apostlarnas kворum

Evigt liv: att känna vår himmelske Fader och hans Son Jesus Kristus

Gud och Kristus är bokstavligen en Fader och en Son – åtskilda, personliga varelser som är fullständigt förenade i avsikt.

För många år sedan bestämde jag mig för att studera profeternas sista vittnesbörd i varje tidsutdelning. De bar alla kraftfullt vittnesbörd om Gud Fadern och hans Son Jesus Kristus.

När jag har läst dessa vittnesbörd, och många andra genom åren, har jag alltid berörts av att känna hur djupt vår himmelske Fader älskar sin äldste Son och hur Jesus visar sin kärlek genom att följa sin Faders vilja. Jag vittnar om att när vi gör det som är nödvändigt för att lära känna dem och deras kärlek för varandra, får vi "den största av alla Guds gåvor" – ja, evigt liv.¹ För "detta är evigt liv att de känner dig, den ende sanne Guden, och den som du har sänt, Jesus Kristus".²

Hur kan vi få den gåvan? Den kommer genom personlig uppenbarelse, vilket vi har undervisats om den här morgonen.

Minns du när du först visste att Gud fanns och kände hans kärlek? Som pojke brukade jag titta upp mot den

stjärnbeströdda himlen och känna hans närhet. Det var spännande att utforska den enastående skönheten i Guds skapelser, från små insekter till mäktiga träd. När jag såg jordens skönhet visste jag att min himmelske Fader älskade mig. Jag visste att jag bokstavligen var ett andebarn och att vi alla är Guds söner och döttrar.

Du kanske undrar hur jag visste det? Skrifterna lär: "Åt några är det genom den Helige Anden givet att veta att Jesus Kristus är Guds Son, och ... åt andra är det givet att tro på deras ord, så att även de kan få evigt liv om de förblir trofasta."³ Jag tror inte att det här betyder att en del människor för alltid kommer att vara beroende av andras vittnesbörd.

Mitt eget vittnesbörd växte medan jag lärde mer om min himmelske Fader och Frälsaren genom undervisningen och vittnesbörden från mina föräldrar, lärare, skrifterna – som jag läste flitigt – och särskilt den Helige Anden. När jag utövade tro och höll

buden vittnade den Helige Anden för mig om att det jag lärde mig var sant. Det var så jag själv kom till insikt.

Sökandet efter personlig uppenbarelse en nyckel till detta. Nephi uppmanar oss att "mätta oss med Kristi ord, ty se, Kristi ord skall tillkännage för oss allt vi bör göra".⁴

Före min åttonde födelsedag ville jag veta mer om dopet. Jag läste skrifterna och bad. Jag lärde mig att jag skulle få den Helige Andens gåva när jag konfirmerades. Jag började också förstå att Gud och Kristus bokstavligen är en Fader och en Son – åtskilda, personliga varelser som är fullständigt förenade i avsikt. "Vi älskar därför att [de] först har älskat oss."⁵ Och om och om igen observerade jag hur de älskade varandra och samverkade till vårt bästa. Lyssna på några av de många skriftställen som undervisar om den sanningen:

När vår himmelske Fader lärde oss om vår föruttilvaros talade han om Jesus Kristus som "min älskade Son,

som var min Älskade och Utvalde från begynnelsen".⁶ När Fadern skapade jorden gjorde han det "genom [sin] Enfödde" Son.⁷

Jesu moder Maria fick veta att hon skulle föda "den Högstes Son".⁸ Och när Jesus var en ung man sa han till sin mor att han måste "ägnas [sig] åt det som tillhör [hans] Fader".⁹ Många år senare, när Frälsaren döptes, talade vår himmelske Fader från himlarna och sa: "Denne är min Son, den Älskade. I honom har jag min glädje."¹⁰

Jesus undervisade sina lärjungar om bönen med Jesus följande ord:

"Fader vår, som är i himlen. Helgat bliv ditt namn.

Komme ditt rike. Ske din vilja på jorden liksom den sker i himlen."¹¹

Han lärde Nikodemus: "Ty så älskade Gud världen att han utgav sin enfödde Son."¹² Och han förklarade sina underverk med orden: "Sonen kan inte göra något av sig själv, utan endast det han ser Fadern göra. Ty vad Fadern gör, det gör Sonen."¹³

När stunden för försoningen närmade sig bad Jesus och sa: "Fader, stunden har kommit ... Jag har förhärsligt dig på jorden genom att fullborda det verk som du har gett mig att utföra."¹⁴ Och sedan, när våra synders tyngd drabbade honom, bönföll han: "Min Fader, om det är möjligt, låt denna kalk gå ifrån mig. Men inte som jag vill utan som du vill."¹⁵ I sin sista stund på korset bad Jesus: "Fader, förlåt dem, ty de vet inte vad de gör." Och sedan ropade han: "Fader, i dina händer överlämnar jag min ande."¹⁶

Därefter besökte han de andar som hade dött, i andevärlden, för att ge dem "kraft att efter hans uppståndelse från de döda komma fram för att inträda i hans Faders rike".¹⁷ Efter sin uppståndelse uppenbarade Frälsaren sig för Maria från Magdala och sa: "Jag far upp till min Fader och till er Fader."¹⁸

När Herren kom till folket på den amerikanska kontinenten presenterade Fadern honom med orden: "Se min älskade Son, i vilken jag finner gott behag, i vilken jag har förhärsligt mitt namn."¹⁹ När Jesus kom ned till folket presenterade han sig själv med orden: "Se, jag är Jesus Kristus ... Jag har ... förhärsligt Fadern genom att ta på mig världens synder."²⁰ När han undervisade om sin lära förklarade han:

"Det är den lära som Fadern har givit mig. Och jag vittnar om Fadern och Fadern vittnar om mig."²¹

"Sannerligen ... Fadern och jag är ett."²²

Finns det ett mönster i de här skriftställena som vittnar om Fadern och Sonen som åtskilda, personliga

varelser? Hur är de då *ett*? Inte för att de är samma person utan för att de är förenade i avsikt, likvärdigt hängivna i "att åstadkomma odödlighet och evigt liv för människan".²³

Jesus är en Gud, dock utmärker han sig ständigt som en åtskild, enskild varelse som ber till sin Fader och som säger att han utför sin Faders vilja. Under sin verksamhet bland nephiterna bad han: "Fader, jag ber inte för världen utan för dem som du har givit mig ut ur världen ... så att jag kan vara i dem så som du, Fader, är i mig, så att vi kan vara ett, och så att jag kan bli förhärslig i dem."²⁴

Med tanke på detta förvånar det oss inte att återställelsen av evangeliet inleddes med att inte en utan

två förhärligade varelser visade sig. Om den första synen vittnade Joseph Smith: "En av dem talade till mig och nämnde mig vid namn och sade, medan han pekade på den andre: *Denne är min älskade Son. Hör honom!*"²⁵

Den unge profeten, som gick in i lunden för att ta reda på vilken kyrka han skulle tillhöra, gick dit med orubblig tro och kom ut med kunskap och som vittne om den ende sanne Guden och den som han hade sänt, Jesus Kristus. Joseph, liksom profeterna före honom, blev så ett redskap för att återställa till världen den kunskap som leder till evigt liv.

Du kan också söka vår himmelske Fader och "denne Jesus om vilken profeterna och apostlarna har [vittnat]"²⁶ i skrifterna och under den här generalkonferensen. När du söker ett personligt vittnesbörd, din personliga uppenbarelse, upptäcker du att vår himmelske Fader har gett dig ett särskilt sätt att få reda på sanningen för dig själv: genom Gudomens tredje medlem, en person som består av

ande som vi kallar den Helige Anden.

"Och jag uppmanar er att ni, när ni får dessa uppteckningar", inklusive det som jag har talat till er om i dag, "frågar Gud, den evige Fadern, i Kristi namn, om inte dessa uppteckningar är sanna. Och om ni frågar med ett uppriktigt hjärta, med ärligt uppsåt och med tro på Kristus, skall han uppenbara sanningen om dem för er genom den Helige Andens kraft.

Och genom den Helige Andens kraft kan ni få veta sanningen om allting."²⁷

Bröder och systrar, jag vittnar om att vår himmelske Fader vill att vi ska söka efter den kunskapen nu. Profeten Helamans ord ropar till oss ur stoftet: "Kom ihåg ... kom ihåg att det är på klippan, vår Återlösare, som är Kristus, Guds Son, som ni måste bygga er grundval ... och om människorna bygger på denna grundval kan de inte falla."²⁸Ja, då kan vi inte falla.

Den säkra grundvalen är Jesus Kristus. Han är "himlens Klippa"²⁹. När vi bygger vårt hus på honom kan regnet i de sista dagarna falla, över-
svämningarna komma och vindarna

blåsa, men vi ska inte falla. Vi ska inte falla, för våra hem och våra familjer är grundade på Kristus.³⁰

Jag vittnar om att ett sådant hem är "ett hus för härlighet"³¹. Där samlas vi för att be till vår himmelske Fader i hans älskade Sons Jesu Kristi namn. Där prisar vi dem och ger dem vår tacksamhet. Där tar vi emot den Helige Anden och "löftet som han ger till oss om evigt liv, ja, det celestiala rikets härlighet".³²

Jag bär mitt särskilda vittnesbörd om att vår Frälsare är Jesus Kristus, att han lever, att vår evige himmelske Fader älskar oss och vakar över oss, att vi har en profet i vår tidsutdelning, ja, president Thomas S. Monson, som leder och vägleder oss. Den Helige Anden vittnar om att detta är sant för alla som aktivt söker den insikten. I Jesu Kristi namn, amen. ■

SLUTNOTER

1. L&F 14:7.
2. Joh. 17:3.
3. L&F 46:13–14.
4. Se 2 Nephi 32:3.
5. 1 Joh. 4:19.
6. Mose 4:2.
7. Mose 2:1.
8. Luk. 1:32.
9. Luk. 2:49.
10. Matt. 3:17.
11. Matt. 6:9–10.
12. Joh. 3:16.
13. Joh. 5:19; se också v. 17.
14. Joh. 17:1, 4.
15. Matt. 26:39.
16. Luk. 23:34, 46.
17. L&F 138:51.
18. Joh. 20:17.
19. Se 3 Nephi 11:7.
20. 3 Nephi 11:10–11.
21. 3 Nephi 11:32.
22. 3 Nephi 11:27.
23. Mose 1:39.
24. 3 Nephi 19:29.
25. Joseph Smith – Historien 1:17.
26. Ether 12:41.
27. Moroni 10:4–5.
28. Helaman 5:12.
29. Mose 7:53.
30. Se 3 Nephi 14:24–25.
31. L&F 88:119; 109:8, 16.
32. Se L&F 88:4.